

ærede Medlem under Sagens mundtlige Drøftelse her i Salen vilde fremsætte hertil svarende Betragtninger, dette er imidlertid ikke sket, og da jeg ikke ønsker, at de af ham i Betænkningen fremsatte Mindretalsbetragtninger skal staa uimodsagte, har jeg tilladt mig at bede om Ordet for at knytte et Par Bemærkninger til disse.

Naar det ærede Medlem i Modsætning til Udvalgets øvrige Medlemmer ikke finder det betimeligt at give Lovregler for Oprettelse af en Skibskreditforening, som her foreslaas, skyldes det i første Linie den Omstændighed, at det ærede Medlem som udtalt i Betænkningen nærer Mistillid til, at det vil kunne lykkes ad Søforsikringsvejen at tilvejebringe for Foreningens Pantekreditorer en behørig Sikkerhed. Det ærede Medlem er særlig fagkyndig paa Forsikringsvæsenets Omraade, og en saadan Udtalelse af det ærede Medlem har altsaa paa Forhaand Krav paa den største Opmærksomhed. For imidlertid saa korrekt som muligt at værdsætte det ærede Medlems Betragtning forekommer det mig, at det vilde være af megen Interesse at faa besvaret et bestemt Spørgsmaal, som jeg herved tillader mig at forelægge det ærede Medlem: Er det ærede Medlem bekendt med, hvorvidt der i vor Søforsikringspraksis foreligger Erfaringer, der godtgør, at en Søforsikring som den, der i Lovforslaget tilsigtes for de i Foreningen belaaente Skibe, der jo vel at mærke kun kan belaanes med højst Halvdelen af Taksationssummen, maa anses for utilstrækkelig til at betrygge Pantekreditorernes Sikkerhed?

Bramsen: Det forekommer mig, at den ærede Ordfører, som rettede den højtidelige Forespørgsel til mig, overser, at der ikke har været nogen Skibskreditforening, og derfor er det ikke ganske let at besvare det Spørgsmaal, han rettede til mig. Jeg har ikke hørt om, at nogen Skibskreditforening har tabt Penge, ganske simpelt fordi der ikke har været nogen, saadan, hverken her til Lands eller i noget andet Land. I øvrigt tror jeg ikke, at jeg behøver at udtale andet end, hvad jeg udtalte i Betænkningen. Naar Forsikringspræmien ikke erlægges, er der ikke længer nogen Forsikring til Stede, medmindre man har truffet en Aftale i modsat Retning med den, hvem Præmien skyldes. Saadanne Aftaler kan træffes, og det kan foreskrives, at vedkommende Kreditforening skal holdes underrettet om, at Præmien ikke er betalt, men ellers vil

det ikke være muligt at opretholde Forsikringen, naar Præmien ikke erlægges af Forsikringstageren. Herfra gøres der imidlertid en Undtagelse overfor faste Ejendomme her i Landet ved Ildsvaade, idet vedkommende Forsikringsinstitut skal give de paagældende Pantekreditorer Garanti for, at Pantekreditorernes Ret ikke bliver forskertset ved den Omstændighed, at den forsikrede ikke betaler sin Præmie. Det kan Forsikringsinstituttet gøre i Henhold til den gældende Lovgivning, hvorefter Forsikringsinstituttet har Panteret for Præmierne i den forsikrede Genstand næst efter kongelige Skatter. Skulde det foreliggende Lovforslag bygges efter Mønstret for Kreditforeninger paa det af mig nævnte Punkt, maatte der her tilvejebringes en tilsvarende Sikkerhed for Pantekreditorerne. Paa dette Punkt er der en væsentlig Brist, som jeg ikke kan se nogen Mulighed for at afhjælpe uden ved en anden Lov, som da atter maa forudsætte offentlige Søforsikringsinstitutter paa samme Maade som ved Brandforsikringsinstitutterne. Det vilde altsaa være en meget lang Vej, som jeg ikke vilde anbefale, at man skulde gaa. Erfaring paa det Omraade har vi ikke, men den Analogi, som man paaberaaber sig, er ikke til Stede, nemlig en Analogi fra Kreditforeninger for faste Ejendomme Vedkommende. Da Lovforslaget forelaa fra Regeringen, syntes den her fremdragne vigtige Omstændighed at være undgaaet Opmærksomheden, og under Arbejdet med Lovforslaget her paa Rigsdagen har ikke mindst jeg bestræbt mig for at være behjælpelig med at skaffe saadanne Bestemmelser ind i Loven, som til en vis Grad kunde imødegaa den Fare, jeg her har paapeget, og det kan ogsaa muligvis lykkes for den højtærede Minister ved Overenskomst med Forsikringsselskaberne her at opnaa, at under visse Forhold Forsikringen ikke træder ud af Kraft, hvor den ellers vilde gøre det, enten det nu skal naas ved, at der betales en mindre Til lægspræmie eller muligvis endogsaa uden noget særligt Vederlag. Det kan gælde Forhold, hvor Skibet begiver sig hen til Steder, hvor det ikke har Ret til at rejse efter Policebetingelserne, saaledes at hvis det dog gør det, vil alligevel Pantekreditorerne ikke derved gaa Glip af den Del af Forsikringen, som interesserer dem. Det kan ogsaa gælde for det Tilfælde, at der skulde være Usødygtighed eller en forbrøderisk Kaptajn eller overhovedet visse af de Omstændigheder, som under andre Forhold kan sætte Forsikringen ud